

Astăzi, Miercuri, 8 Ianuarie, 2025

Sf. Cuv. Gheorghe Hozevitul; Sf. Cuv. Domnica

Evrei 5

¹¹ Despre aceasta avem multe de spus, și greu este de tâlcuit, pentru că voi v'ăți făcut greoi la auz.

¹² Fiindcă voi, cei ce de multă vreme ar fi trebuit să fiți învățatori, încă mai aveți nevoie ca cineva să vă învețe întăile gânguriri¹ ale cuvintelor lui Dumnezeu; și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.

¹³ Că tot cel ce se hrănește cu lapte e un nepriceput în cuvântul dreptății, fiindcă e prunc;

¹⁴ iar hrana tare e pentru cei desăvârșiți, care prin sârguință² au simțurile deprinse să deosebească binele și răul.

Evrei 6

¹ De aceea, lăsând cuvântul de'n-ceptu³ asupra lui Hristos, să ne îndreptăm spre ceea ce este desă-

¹Textual: primele elemente; primele noțiuni simple; începutul elementar (asemenea pruncului care învață să vorbească în timp ce e încă sugar).

² Foarte exact: prin exercițiu susținut și repetat.

³ = Învățătura elementară.

vârșit, fără să mai punem din nou temelia învățaturii despre pocăința de faptele moarte⁴ și despre credința în Dumnezeu,

² a învățaturii despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și judecata veșnică.

³ Vom face-o și pe aceasta, dacă va îngădui Dumnezeu.

⁴ Fiindcă aceia care s'au luminat o dată și au gustat darul cel ceresc și părtași s'au făcut Duhului Sfânt

⁵ și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului ce va să vină

⁶ și au căzut⁵, cu neputință este⁶ ca ei să se înnoiască încă o dată spre pocăință, fiindcă ei pe seama lor înșiși Îl răstignesc a doua oară pe Fiul lui Dumnezeu și-L fac de batjocură.

⁴ = Faptele celui ce a murit sufletește (vezi și Rm 6, 16, 21, 23).

⁵ = Au căzut în apostazie și în negarea Evangheliei prin comportamentul moral.

⁶ În textul original, acest predicat figurează la începutul versetului 4; plasat aici pentru o mai bună topică în românește.

7 Când un pământ bea ploaia⁷ ce-i vine adesea și rodește ierburi⁸ folositoare celor pentru care-au fost lucrate, el binecuvântare de la Dumnezeu primește;

8 dar dacă face spini și ciulini, atunci netrebnic se face și-i aproape de blestem; iar sfârșitul îi este să ardă.

Luca 21

5 Și pe când unii vorbeau despre templu că este împodobit cu pietre frumoase și cu odoare, El a zis:

6 „Veni-vor zile când din ceea ce vedeți nu va rămâne piatră pe piatră care să nu se risipească”.

7 Și ei L-au întrebat, zicând: „Învățătorule, dar când vor fi acestea? Și care este semnul când ele au să fie?”

8 Iar El a zis: „Luați aminte să nu fiți amăgiți; că mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt!, și: Vremea s'a apropiat!... Nu mergeți după ei!

[...]

10 Atunci le-a zis: „Neam peste neam se va ridica și împărăție peste împărăție;

11 și cutremure mari vor fi, și

⁷ Singular generic: ploile.

⁸ În original: iarba (în sensul de vegetație, plante cultivabile).

pe-alocuri foamete și ciumă; și spaiume vor fi și semne mari din cer.

[...]

20 Iar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, atunci să știți că s'a apropiat pustiirea lui.

21 Atunci cei din Iudeea să fugă'n munți și cei din mijlocul lui să plece și cei de prin țarini să nu intre în el.

22 Căci acestea sunt zilele răzbu-nării, ca să se plinească toate cele scrise.

23 Dar vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! Că necaz mare va fi pe pământ și mânie asupra acestui popor.

24 Și vor cădea sub ascuțișul săbiei și vor fi duși robi la toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până ce vremile neamurilor se vor plini^{9, 10}.

⁹ Durata hotărâtă de Dumnezeu pentru pedepsirea lui Israel; formulă enigmatică, în relație probabilă cu numerele simbolice din profețiile lui Ieremia (25, 11; 29, 10) și Daniel (9, 2; 9, 24).

¹⁰ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Ucenicii I-au arătat

Domnului frumusețea zidirilor și podoabelor templului, dar El a zis:

„Vor veni zile când din cele ce vedeți nu va rămâne piatră

pe piatră care să nu se risipească”. Așa sfârșesc toate frumusețile acestei lumi. Ele par trainice și veșnice, însă nu după multă vreme vezi că parcă nici n-ar fi fost: frumusețea se ofilește, slava apune, mințile îmbătrânesc, iar veșmintele se ponosesc. Toate lucrurile lumești poartă în sine o putere nimicitoare, care nu rămâne ca o sămânță neîncolțită, ci e tot timpul în lucrare și se îndreaptă fără de zăbavă către ținta sa. „Chipul acestei lumi trece; ca un chip trece omul: strânge comori, și nu știe cui le adună pe ele.” Iar noi ne agităm mereu, ne facem griji, iar grijile noastre nu se mai termină; în jurul nostru ne întâmpină mereu lecții de viață, dar nu ne învățăm nicidecum minte, de parcă am fi orbi și n-am vedea nimic. La drept vorbind, chiar suntem orbi sau mai bine zis, orbiți: ne credem fără de sfârșit – pe noi înșine și ceea ce ne înconjoară și ne stăpânește. Și mai ce? Aranjându-ne

bine (după părerea noastră), ni se pare că poziția noastră este solidă ca o stâncă, în vreme ce ea seamănă mai degrabă cu o mlaștină: acum, acum te duci la fund. Dar nu simțim aceasta și ne desfătăm cu nepăsare de cele trecătoare, de parcă acestea ar rămâne pentru totdeauna. Să ne rugăm, dar, ca Domnul să ne deschidă ochii minții și să vedem toate nu așa cum ni se par acum, ci așa cum sunt ele de fapt.¹¹

¹¹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*